

18.04.2022

Викладач: **Малець Наталя Олексіївна**

Предмет: **Живопис**

Група № **41**

Урок № **21-22**

Тема уроку: Напрями у живописі.

Мета уроку: освітня: закріпити знання учнів у вивченні живопису ;

виховна: виховання акуратності;

розвитку: логічного та аналітичного мислення, просторової уяви.

Тип уроку: практична робота.

Обладнання та засоби навчання: презентація, картки-завдання

ХІД УРОКУ

АБСТРАКЦІОНІЗМ (від лат. – віддалений), «безпредметне » мистецтво – одна з провідних модерністських течій 20 ст. Загальна особливість А. – принципова відмова від зображення реальних предметів і явищ. Абстрактний твір виступає як суб'єктивна живописно-пластична реальність, створена за допомогою формальних художніх елементів (кольорова пляма, лінія, фактура, об'єм тощо). При цьому принцип композиційної побудови може бути імпульсивно-стихійним або раціонально впорядкованим. А. виник у процесі розшарування кубізму, футуризму (1910-1913). Теоретиком А. та автором перших абстрактних живописних полотен виступив рос. худож. В.В. Кандинський. Значний слід у розвитку цього напрямку залишили вихідці з України – О.П. Архипенко, К.С. Малевич, О.К. Богомазов, І.П. Кавалерідзе та ін.

ДАДАІЗМ (франц. – дерев'яний коник, в переносному розумінні – незв'язний дитячий лепет)- модерністська літературно-художня течія , що зародилася (1916) в Цюриху під впливом сприйняття Першої світової війни як розв'язання в людині одвічних тваринних інстинктів. Художні методи його представників (М.Дюшана, Ф.Пікабія, М.Ернста та ін..) засновані на програмному ірраціоналізмі та демонстративному антиестетизмі. В 20-х роках у Франції Д. злився з сюрреалізмом, а в Німеччині – з експресіонізмом.

ІМПРЕСІОНІЗМ - напрямок у мистецтві останньої третини ХІХ - початку ХХ століття, представники якого намагалися максимально природньо і неупереджено відобразити реальний світ у його русі і мінливості, передати власні мимовільні враження. Вперше назву "**імпресіонізм**" було використано до робіт художників, що повстали проти Парижського салону 1874 року. Їх виставка

"незалежних" була бунтом проти умовних штампів відірваного від життя офіційного мистецтва. Одна із картин виставки, "Враження.Схід сонця" Клода Моне(в перекладі на французький враження - " *impression* " - звідси і імпресіонізм), визначила назву всієї групи, до якої входили Піссаро, Сіслей, Ренуар і т.д. З художниками цієї групи були близькі Е.Мане і Е.Дега, які виставляли разом з ними свої роботи майже на всіх виставках до 1886 року.

Звернення імпресіоналістів до різноманітних сторін дійсності, до життя вулиць, вокзалів, кафе, барів, до образів сучасників різноманітних станів, професій і суспільних шарів, до міського пейзажу розширило рамки реалістичного мистецтва. А прагнення передати швидкий ритм життя великого міста, спіймати мить стану природи, атмосфери, світла привело до пошуків нових засобів художньої виразності, особливої свіжості і гостроти сприйняття, до свободи палітри від музейної чорноти, до просвітленої кольорової гамми. З часом все-таки чітко визначились і границі творчого методу, і світосприйняття імпресіоналістів.

КЛАСИЦИЗМ (від лат. – взірцевий) – один з основних напрямів у європейській літературі й мистецтві 17-18 ст. Зразком для нього було класичне (давньогр. й давньорим.) Класицизм розділяв красу на *sublime* – ідеальне, піднесене, і *grotesque* – потворне. “Для Гонкурів та імпресіоністів ідеального не існує зовсім, характерне, індивідуальне стає самоцінним і розглядається як прекрасне”. За Шарлем Бодлером “Мы велики и поэтичны в наших галстуках и лакированных ботинках”. Звідси витікають всі інші антиномії: штучності композиційної організованості протиставляється фіксація життя в його невимушеному протіканні; строгому ритму – аритмічність; симетрії – асиметрія; закономірному узагальненому – конкретне і випадкове; застиглому, нерухомому – мить у своїй змінності; парадності й помпезності – побутовість, розумовій лінійності, статуарній пластичності – чуттєвий колорит.

КЛАСИЧНЕ МИСТЕЦТВО- у вузькому розумінні мистецтво Стародавньої Греції й Стародавнього Риму, а також епохи Відродження й класицизму, що базувалося на античних традиціях. В широкому розумінні – найвищі художні досягнення мистецтва й культури різних народів. Ті твори, які зберегли естетичну цінність, значення досконалого художнього взірця, називають класичними. Традиції К. м. в різних країнах можуть бути різними. Це зумовлюється особливостями їхнього історичного та соціально-культурного розвитку.

КУБІЗМ (франц. – куб)- модерністська течія в образотворчому мистецтві 1-ї чверті 20 ст. Представники К. намагалися звести пластичне рішення художнього образу до комбінації геометричних фігур. Основоположники К. в живописі – франц. худож. П.Пікассо та Ж.Брак, у скульптурі укр. О. Архипенко.

Кубізм дошукався першооснов предмета, його першоелементів, розламував форму, щоб вдихнути „аромат” елементарних часток предмета, щоб „відкрити ”, як із чого побудована річ. Тому в кубістичному живописі у кожного знака – чуттєвий еквівалент у кожній клітинці полотна як загострене розуміння матеріальних якостей. Байдуже, що в цьому живописі образ предмета не тотожний побутовому, що й форма розбита, хоча і відчувається, ясно прочитується у горі просторових контрастів. Насправді зображення – це не реальність, яку можна помацати руками. Але це зображення предмета, відкритого художником у справжності його природи, істиності його будови і непорушності матеріальних законів.

НЕОІМПРЕСІОНІЗМ – течія в живописі, що виникла у Франції 1885 р. Її головні представники – Ж. Сера та П. Сіняк. Прихильники цієї течії розвивали активістські тенденції імпресіонізму, прагнули використати в мистецтві відкриття в галузі оптики.

ПОСТІМПРЕСІОНІЗМ – (від лат. – після і імпресіонізм)- умовна загальна назва одного з основних напрямів європейського живопису кін. 19- поч. 20 ст. Для П. характерний взаємовплив різних течій та індивідуальних творчих систем, до яких належать неоімпресіонізм , символізм, франц. варіант модерну. Серед представників П.-П. Сезанн, В. ван Гог, П. Гоген, А. Тулуз-Лотрек.

РЕАЛІЗМ – об’єктивне правдиве відображення дійсності в мистецтві різними засобами з урахуванням специфіки різних видів художньої творчості. В образотворчому мистецтві Р. в широкому розумінні є здавна притаманною йому об’єктивному художньою властивістю. В різні історичні епохи Р. набуває конкретно-історичних рис, зумовлених рівнем розвитку суспільної й художньої свідомості.

СЮРРЕАЛІЗМ – один із напрямів авангардизму в художній культурі 20 ст. Виник у 20-х роках. Термін «С.» запровадив франц. поет Г.Аполлінер. Естетична концепція С. проіннята ідеями інтуїтивізму і фрейдизму. С. поширився в образотворчому мистецтві. У 1925 р. в Парижі відбулася перша виставка художніх-сюрреалістів. Найяскравіший представник С.- видатний ісп. Живописець С.Далі.

ФУТУРИЗМ (від лат. майбутнє) – загальна назва авангардистських художніх течій 1910-х – поч. 20-х років у деяких європейських країнах (Італії, Росії та ін..). Їх прихильники висували ідеї створення «мистецтва майбутнього», заперечували художні традиції. Вони прагнули насаджувати ідеї урбанізму, фантастики , знаків і символів.

Виконаний конспект надіслати на ел.пошту: maletz_natasha@ukr.net